

משירי בית החולים

1. אורחים

אֲנִי זֹכֶה לְבָקוּרִים מְעֻטִּים.
אֲנָשִׁים מְעֻטִּים עֲדִין זֹכְרִים אוֹתִי.
אֵין לִי עַל מָה לְדַבֵּר אִתָּם.
הַשִּׁיחָה גִּוּעַת מֶהָר
וְהַחֲדָר מִתְמַלֵּא בְּשִׁתְיָקָה.

הֵם נִשְׁאָרִים עוֹד זְמַן-מָה
וְאִזּוּ הוֹלְכִים,
מְרַגִּישִׁים שְׁמֵלָאוֹ אֶת חוֹבָתָם.
אֲנִי נִשְׁאָרֶת לְבִדִּי
וְטוֹב לִי כֵּךְ.

אֲנִי הוֹלֶכֶת וְיוֹשֶׁבֶת מוֹל הַיָּם.
הַנוֹף יָפֶה אָבֵל אֵינְנוּ מְרַגֵּשׁ אוֹתִי.
לֹא הִתְרַגְּשְׁתִּי כִּבֵּר תִּקְוָפָה אֲרָפָה.
לְפֶתַע צָצָה דְּמָעָה וְאֲנִי מְפִתְעֶת.
אֲנִי מוֹחָה אוֹתָהּ אוֹ מְנִיחָה לָּהּ לְזָלֵג.

2. בחוף מול הים האסור

הַיָּם קָרוֹב.
הַיָּם שָׁקֵט.
הַיָּם כָּל כֶּךָ כָּחַל.
מִפְעַם לְפַעַם חוֹלְפֶת סְפִינָה אוֹ אֲנִיָּה,
אֵינִי בְּטוֹחָה בְּהַבְדֵּל בֵּינֵינוּ.
הַיָּם קָרוֹב אָבֵל אֵינּוּ נִגִּישׁ בַּעֲבוּרִי.

אֲנִי כָּל כֶּךָ רוֹצֶה לְטַבֵּל בְּמֵי הַמֶּלַח הַקָּרִים –
 תַּחֲלֶה רַגְלִי, בְּטָנִי, יָדַי,
 וְאֶז ראשִׁי,
 לְטַבֵּל אֶת שְׁעָרַי,
 אֲבָל יִשְׁנֶם חֻקִּים
 וְזֶה אֲסוּר, אֲסוּר מִחֻלָּה.
 הֶעֱנֵשׁ יְהִיָּה כָּל כֶּךָ מֵהִיר.
 מִגִּיעַ לִי לְהֶעֱנֵשׁ
 בְּגִלְגֵּל דְּבָרִים אֲחֵרִים.

3. ארבעה שבועות

הַדְמָעוֹת מְצִיפוֹת אֶת עֵינַי,
 מְרַטְבוֹת אֶת הַדָּף.
 אֲנִי יוֹדַעַת עַל מָה אֲנִי בּוֹכָה.
 אֵין בִּי תַחוּשָׁה.
 עֶצֶב גָּדוֹל תִּקַּף אוֹתִי.
 לֹא הֵייתִי מוֹכֵנָה.
 הוּא לֹא עוֹזֵב אוֹתִי כְּכֹר אַרְבָּעָה שְׁבוּעוֹת.
 הוּא מְקַשֶּׁה לִי עַל הַנְּשִׁימָה.
 אַרְבָּעָה שְׁבוּעוֹת הָאוֹר אֵינוֹ חוֹדֵר לְרֹאוֹתִי.
 אֲנִי מְסִתּוֹכֶכֶת וּבּוֹכָה.
 אֲנָשִׁים מְבִיטִים בִּי מִן הַצַּד.
 גַּם בֵּין הַחֲרִיגִים אֲנִי שׁוֹנָה.
 מְעוֹלָם לֹא תִפְסְתִּי מְקוֹם.
 לֹא הֵייתִי חֲשׁוּבָה.

4. המרפסת הקדמית

הנוף מן המרפסת יפה,
קשה שלא להבחין בו –
גלי הים, כחל עמק,
רקיע מלא בעננים עדינים.
מפעם לפעם חולף איש בחוף,
בשאר הזמן הוא ריק, מזמין.
איני חושבת על טבילה קצרה.
אני רוצה לשקע במעמקים.
אני רוצה להעלם בין גלי הים,
להניח לגופי לשקע לתחתית,
להסתחרר במערבולת אמתית,
לא רגשית.

5. נקודת מוצא

איני יודעת איך לצאת מכאן.
איני יודעת איך אשיג עזרה.
והמצב הופך למסכן.

אינני מביטה, ראשי מרכן.
הפכתי להיות כל כך זרה.
איני יודעת איך לצאת מכאן.

הזמן שלי אחר, הזמן חמקן.
אבדה לי כבר הדרך חזרה.
והמצב הופך למסכן.

נדמה שמשתולל בי הוריקן.
הכל עתיד להגמר ברע.
איני יודעת איך לצאת מכאן.

אֵינִי יוֹדַעַת אֵיךְ אֲשִׁיג פְּרָקָן.
אֵינִי יוֹדַעַת אִם דְּרָכֵי קְצָרָה.
וְהַמָּצֵב הוֹפֵךְ לְמִסְכָּן.

עֲכָשׁוּ גוֹפֵי עֵיף וּמְרָקָן.
נִשְׁאַתִּי מִבְּטִי אֶל הַתְּקָרָה.
אֵינִי יוֹדַעַת אֵיךְ לְצֹאת מִכָּאן.
וְהַמָּצֵב הוֹפֵךְ לְמִסְכָּן.